

LIBER CL
DE LEGE LIBELLUM
L – L – L – L – L

A.. A.. Publikation i Klass E

FÖRORD

LAGEN

Gör vad du vill skall vara Lagens helhet.

Med rättfärdigt hjärta kom hit och hör: ty det är jag, TO MEGA THERION, som gav denna Lag till var och en som håller sig själv för helig.

Det är jag och ingen annan som önskar er all er frihet och uppstigandet av full kunskap och makt inom er.

Se! Guds kungarrike är inom er, liksom Solen står evigt på himlen, mitt på natten som dagen. Han stiger inte: han sjunker inte: det är blott jordens skugga som döljer honom, eller molnen på hennes yta.

Låt mig så förkunna för er denna lags mysterium såsom det har meddelats mig på skiftande platser, på bergen och i öknarna men även i stora städer, om vilket jag talar till er för tröst och gott mod. Och så må det vara för er alla.

Först skall ni veta att från lagen springer fyra strålar eller emanationer: så om Lagen är i centrum av ditt väsen måste de fylla dig med sin hemliga godhet. Och dessa fyra är ljus, liv, kärlek och frihet.

I ljus skall ni se på er själva och skåda alla ting som i sanning är endast ett ting, vars namn har kallats inget ting av en orsak vilken senare skall förkunnas er.

Men ljusets substans är liv, ty förutan existens och energi vore det intet.

Genom liv görs ni därför till er själva, eviga och ofördärverliga, flammande som solar, självskapade och självnärda, var och en universums enda centrum.

Med ljuset såg ni, med kärlek känner ni.

Det finns en extas i ren kunskap och en annan i ren kärlek.

Och denna kärlek är kraften som förenar skilda ting, för kontemplerationen i ljuset av deras enhet.

Vet att universum inte är i vila, utan i extrem rörelse vars summa är vila.

Och denna förståelse att stabilitet är förändring och förändring stabilitet, att varande är blivande och blivande varande, är nyckeln till Lagens gyllene palats.

Slutligen, genom frihet finnes kraften att styra din bana i enlighet med din vilja.

För universums omfattning är gränslöst och ni är fria att frambringa er njutning som ni vill och erfara att även varandets mångfald är oändlig.

För detta är också Lagens glädje; att inte två stjärnor är lika och ni må också förstå att denna mångfald i sig själv är enhet och utan den skulle enhet inte kunna vara.

Och detta talar starkt emot förnuftet: ni skall begripa, när ni reser er över förnuftet som bara är sinnets manipulation, när ni kommer till den rena kunskapen genom direkt varseblivning av sanningen.

Vet också att dessa fyra utstrålningar från Lagen flammar uppå alla vägar: ni skall använda dem icke enbart på dessa universums huvudrutter vilka jag skrivit om, men på varje biväg i ert dagliga liv.

Kärlek är lagen, kärlek under vilja.

I OM FRIHET

Det är om frihet jag först skriver till er, ty om ni inte är fria, kan ni inte handla. Likväl måste Lagens alla fyra gåvor utövas i någon mån för att se att dessa fyra är en. Men för aspiranten som kommer till mästaren är frihet det främsta behovet.

Fängslet över alla fångsel är okunnighet. Hur skall en människa kunna vara fri att handla om han inte känner sitt eget syfte? Först måste du därför upptäcka vilken stjärna av alla stjärnor du är, din relation till de andra stjärnorna omkring dig, och din relation och identitet i förhållande till helheten.

I våra heliga böcker ges åtskilliga hjälpmedel för att göra dessa upptäckter och var och en måste göra dem av sig själv, uppnående absolut övertygelse genom direkta experiment, inte bara genom att resonera och beräkna vad som är sannolikt.

Till var och en kommer kunskapen om hans begränsade vilja där den en är poet, en är profet, en är arbetar i stål och en annan i jade. Men även till var och en kommer kunskapen om hans ändlösa vilja, hans öde att utföra det Stora Arbetet, förverkligandet av hans Sanna Jag. Låt mig till alla tala tydligt angående denna vilja till, då den gäller alla.

Nu behöver ni förstå att inom er finns ett bestämt missnöje. Analysera noggrant dess natur: i varje fråga finns i slutet finns en konklusion. Skadan kommer från tron på två saker; Jaget och icke-Jaget och konflikten dem emellan. Även detta är en begränsning av viljan. Han som är sjuk är i konflikt med sin egen kropp: han som är fattig har oenigheter med samhället: och så vidare. Därför blir problemet till slut hur man förgör uppfattningen av dualism, att uppnå till uppfattningen av enhet.

Nu låt oss anta att du har kommit till mästaren, och att han har förklarat för dig denna vägs uppnående. Vad hindrar dig? Ack! Fjärran finns fortfarande mycket frihet. Förstå detta: att om du är säker på din vilja, och säker på dina medel, då är alla tankar och handlingar som är i strid med dessa också i strid med den viljan.

Om din mästare skulle ålägga dig ett heligt lydnadslöfte, vore därför inte åtlydnad ett uppgivande av viljan, utan ett uppfyllande därav.

Ty se, vad stoppar dig? Det kommer antingen utifrån eller inifrån eller både och.

Det må vara lätt för sökaren med starkt sinne att sätta sin häl på det allmännas mening, eller slita från sitt hjärta de ting han älskar i någon mening: Men det kommer alltid finnas många motstridiga begär inom honom, liksom vanans makt, och även dessa måste han besegra.

I vår heligaste bok står det skrivet: "Du har ingen annan rätt än att göra din vilja. Gör det och ingen annan skall säga nej." Skriv det också i ditt hjärta och din hjärna: ty det är nyckeln till det hela.

Låt här naturen själv vara vår predikant: ty i varje kraft- och rörelsefenomen förkunnar hon högt denna sanning.

Hör denna predikan även om en sådan småsak som att slå en spik i en plank.

Din spik måste vara hård, slät, vass, ty annars kommer den inte röra sig i den riktning du vill.

Föreställ dig så en spik av fnöske med tjugo spetsar. Den är sannerligen inte längre någon spik.

Ändå är nästan alla människor på detta sätt.

De önskar ett dussin olika karriärer; och kraften som kanske hade varit tillräcklig för att uppnå särskild skicklighet i en av dem kastas bort på de andra: de är av intet värde.

Låt mig här göra en öppen bekännelse och säga på sålunda vis: även om jag i barndomen lovade mig själv till det Stor Arbetet, även om de mäktigaste krafterna i universum kom till mitt stöd för att hålla mig till mitt löfte, även om vanan själv nu tvingar mig rätt, så har jag ännu inte uppfyllt min vilja: Jag viker dagligen från min tilldelade uppgift. Jag vacklar. Jag stapplar. Jag sölar.

Låt så detta vara till stor tröst för er alla, att om jag är så bristfällig – och jag har skamligen underlåtit att betona denna bristfällighet – om jag, den utvalde, fortfarande misslyckas; så lätt det är för er att överträffa mig! Eller, skulle ni endast bli min like, hur stora blir då inte era förvärvade insikter!

Gläds därför, eftersom både mitt misslyckande och min framgång är skäl för er att känna mod.

Jag ber er att skickligt rannsaka er själva och analysera era innersta tankar.

Först skall du förkasta de grova uppenbara hindren för din vilja: gagnlöshet, dumdristiga vänskapsband, meningslösa anställningar och nöjen, jag ska inte räkna upp alla sammansvärjningar mot din välfärds tillstånd.

Härnäst, finn den tid som sannerligen är nödvändig för ditt naturliga liv.

Resten skall du vika åt de sanna medlen för ditt uppnående.

Och även dessa nödvändiga timmar ska du helga åt det Stora Arbetet, och under utövandet av dem alltid medvetet uttala att du utför dem endast för att bevara din kropp och ditt sinnes hälsa för rätt kunna bruka dem för det sublima och enda målet.

Det skall inte dröja länge förrän du kommer att förstå att ett sådant liv är den sanna friheten.

Du kommer att känna de distraktioner från din vilja för vad de är. De kommer inte längre tyckas tilltalande och attraktiva, utan som band, som skamligheter. Och när du uppnått denna punkt, vet då att du har uppnått den mellersta porten på denna väg. Ty du har kommit att förena din vilja.

Ändock, om en man är på en teater där pjäsen tråkar ut honom, välkomnar han varje distraktion och finner nöje i varje tillfällig händelse: men om han var uppmärksam på pjäsen skulle varje sådan incident störa honom. Hans inställning till dessa ger således en indikation på hans inställning till själva pjäsen.

Till en början är vanan av uppmärksamhet svår att uppnå. Håll ut, och du kommer att få periodiska kramryckningar av häftiga reaktioner. Förnuftet självt kommer att attackera dig och säga: hur kan ett så hårt slaveri vara vägen till frihet?

Håll ut. Du har ännu aldrig känt frihet. När frestelserna har överkommit, förnuftets röst tystats, då kommer din själ ohämmat rycka fram på sin valda bana, och för första gången kommer du erfara den extrema lyckan i att vara herre över dig själv och därmed över Universum.

När detta till fullo uppnåtts, när du sitter säker i sadeln, då kan du också njuta av alla de distraktioner som du först njöt av men som sedan förargade dig. Nu gör de dig intet längre: ty de är dina slavar och leksaker.

Tills du nått denna punkt är du inte helt fri. Du måste utrota begär och utrota rädsla. Slutpunkten är makten att kunna leva i enlighet med din egen natur utan risk att någon del kan utvecklas på helhetens bekostnad eller oro för att fara kan uppstå.

Fyllbulten dricker och blir full: den fege dricker inte och darrar: den vise, modig och fri, dricker och ärar den Högste Guden.

Detta är så Frihetens Lag: du bär redan på all frihet sådan du är, men du måste förse rätt med kraft: du måste vinna din frihet i många krig. Ve barnen som sover i friheten som vunnits dem av deras förfäder!

"Det finns ingen lag bortom gör vad du vill." men det är endast de största av rasen som har styrkan och modet att lyda den.

O människa! se på dig själv! Vilka umbäranden som har genomlidits för att skapa dig! Vilka tidsrymder som har ägnats att forma dig! Planetens historia har vävts in din hjärnas substans!

Var allt detta för intet? Finns det inget syfte med dig? Skapades du för att äta, föröka dig och dö? Tro inte detta! Du omfattar så många element, du är frukten av så många tidsåldrar av arbete, du är skapad så som du är, inte annorstädes, för något kolossalt slut.

Uppbjud hela din styrka för att söka upp det och uppfyll det. Inget kan tillfredställa dig såsom uppfyllandet av din enastående Vilja som finns gömd inom dig. För denna sak; fatta vapnen! Vinn dig din egen frihet! Slå hårt!

II OM KÄRLEK

Det är skrivet att "Kärlek är lagen, kärlek under vilja"

Häri döljer sig ett arcanum, ty grekiskans agape, kärlek, har samma numeriska värde som thelema, vilja.

Genom detta förstår vi att den universella viljan har kärlekens natur.

Nu så är kärlek väckande av extas hos två som vill bli ett.

Den är således en universalformel för högre magi.

Så se nu hur alla ting, i sorg orsakad av dividualitet, av nödvändighet måste vilja nå enhet som sin medicin.

Här är naturen en väktare för dem som söker visdom vid hennes barm: ty i enandet av element av motsatta polariteter finns en härlighet av hetta, av ljus och av elektricitet.

Sålunda ser vi, som är skolade i filosofi och kan uppskatta sådant, även i mänskligheten den andliga frukten av poesi och rent geni, som uppstår från fröt av vad som endast är en djurisk gest.

Och det bör starkt noteras att de mest våldsamma och gudomliga passioner är mellan människor av ytterst oharmoniska naturer.

Men nu vill jag ni skall veta att i sinnet finns inga begränsningar avseende ras, som förhindrar en människa att känna kärlek till ett icke levande ting eller en idé.

Ty för honom som i någon mån har avancerat på meditationens väg tycks alla ting förutom the enda tinget vara osmakliga för hans vilja, oavsett hur de tidigare föreföll hans nyckfulla önskningar.

Därför måste alla ting fattas av sinnet och upphettas i kärlekens ugn, tills de enas av en extasens explosion och försvinner, ty då de icke är perfekta förstörs de helt i skapelsen av enhetens perfektion, såsom personerna älskaren och den älskade går samman i kärlekens andliga guld, som inte känner någon person utan omfattar allt.

Dock, eftersom en stjärna endast är en stjärna, och sammanbringandet av två blott är ofullständig hänförelse, måste aspiranten till vår heliga vetenskap och konst alltid upphöja sig genom metoden att assimilera idéer, så att han till slut, när han har begripit universum i en tanke, kan kasta sig på det med den samlade massan av sitt själv, och förstörandes båda dessa bli den enhet vars namn är Ingen Ting.

Sök ni alla därför konstant att förena er i hänförelse med vart och varje ting som finns, och detta genom unionens yttersta passion och lust.

För detta ändamål används huvudsakligen ting som är naturligt motbjudande.

Ty det som är behagligt assimileras med lätthet och utan extas: det är i förvandlingen av det avskyvärda och motbjudande till den älskade som jaget skakas i sina grundvalar i kärlek.

Således finner vi angående mänsklig kärlek att medelmåttorna bland män parar sig med värdelösa kvinnor: men historien lär oss att världens mest suveräna mästare ständigt söker de mest vidriga och fruktansvärda varelser till konkubiner, och korsar även de begränsande lagarna om sex och art för att kunna transcendera normalitet.

Det räcker inte att i dessa naturer väcka lust eller passion: fantasin måste tändas på alla sätt.

Vad skall då vi, frigjorda från alla simpla lagar, göra för att tillfredsställa vår vilja att enas? Ingen mindre älskarinna än universum: inget horhus mer fullt än den oändliga rymden: ingen natt av skövlände som inte är samtida med evigheten!

Betänk att liksom kärlek har makt att framkalla all extas, så är avsaknad av kärlek den största lystnaden. Den som är hämmad i kärlek lider sannerligen, men han som inte aktivt har passion till ett objekt i sitt hjärta, är utmattad av smärtande begär. Och detta tillstånd kallas mystisk för "torrhet". För detta tror jag inte det finns någon kur förutom tålmodig uthållighet i en livets regel.

Men denna torrhet har sin dygd i att själen renas därigenom från de ting som ifrågasätter viljan: ty när torkan är helt perfekt finns säkerligen inget sätt att tillfredsställa Själen förutom genom fullbordan av det Stora Arbetet. Och i starka själar är detta stimulus för viljan. Det är törstens masugn som bränner bort all slagg inom oss.

Men för varje viljehandling finns en särskild motsvarande torrhet: och när kärleken

ökar inom dig, likaså ökar plågan av hans frånvaro. Låt även detta vara tröst i prövningen! Vidare, ju våldsammare impotensens plåga, desto snabbare och plötsligare dess benägenhet att avta.

Detta är metoden för kärlek i meditation. Låt aspiranten öva först och därefter disciplinera sig inom konsten att medvetet fästa sin uppmärksamhet på vad som helst utan att tillåta minsta tänkbara distraktion.

Låt honom också utöva konsten att analysera idéer och att vägra låta sinnet reagera naturligt på dem, behagligt eller obehagligt, och således fixera sig själv i enkelhet och likgiltighet.

När dessa uppnåtts när tiden är mogen, låt det vara känt att skall komma att förstå att alla idéer är lika, eftersom de alla är enkla och oskiljaktiga: var och en av dem kan med vilje hållas i sinnet utan att oroa eller streta eller tendera att övergå till någon annan.

Men varje idé kommer att inneha en särskild gemensam egenskap: nämligen att ingen av dem är jaget, eftersom det uppfattas av jaget som något motsatt.

När förståelsen för detta i grunden har verkat och trängt in, då är det tid för aspiranten att rikta sin vilja att älska den, så att hela hans medvetande finner fokus på den enda idén. Och den kan först vara fix och död, eller lätt hållen. Detta kan sedan komma bli torrhet, eller avsky. Så ska till sist, genom skär uthållighet i denna handling av att vilja älska, skall kärleken själv uppstå som en fågel, en flamma, en sång, och hela själen skall flygande följa en glödande stig av musik till besättandets yttersta himmel.

I denna metod så finns det många vägar och sätt, vissa enkla och direkta, vissa gömda och mystiska, liksom med mänsklig kärlek, som ingen ens kunnat göra en första skiss till en karta av: ty kärlek är liksom stjärnorna oändlig i sin mångfald.

För detta ändamål lämnar jag själva kärleken som herre i era hjärtan, för han kommer att lära er korrekt om ni bara tjänar honom med noggrannhet och hängivelse utan att hålla något tillbaka.

Inte heller skall du ta illa upp av de underliga spratt han kommer att spela: ty han är en nyckfull gosse, och lättsinnig, kunnig i Afrodites, vår frus, hans ljuva moders knep, och hans skämt och elakheter är kryddor i ett vackert hantverk, så utsökt att ingen konstform kan mäta sig med det.

Gläds därför åt hans lek, utan att på något vis minska din egen hetta, med betten från Hans piskor glödande och gör skrattet till ett sakrament som hjälper kärleken, precis som det i Reims vin finns bubblor och bett, som vore de berusningens översteprästs ämbetsmän.

Det passar sig också att jag skriver till dig om vikten av renhet i kärlek. Detta har inte på något sätt något att göra med vem man gör det med mot eller utövandets metod: det enda väsentliga är att inga främmande faktorer får störa. Detta är av synnerlig relevans för kandidaten i den primära och mundana aspekten av sitt arbete vari han inrättar sig i metoden med hjälp av vad han naturligt känner dragning till.

Förstå att alla ting är masker eller symboler för den enda sanningen, och naturen strävar alltid efter att peka ut den högre perfektionen där den ligger under den lägre perfektionens slöja. På så vis kommer hela den mänskliga kärlekens konstverk vara hieroglyfiskt för dig, ty det står skrivet att; så som ovan så ock nedan, och så som nedan så ock ovan.

Därför anstår det dig också att vara mycket uppmärksam så att du inte på något sätt misslyckas i denna renhetens sak. För även om varje handling skall vara fullständig på sitt eget plan och inga influenser från andra plan skall tillsättas eller blandas in, då det på så sätt uppstår orenhet, skall varje handling i sig själv vara så komplett och perfekt att den är en spegling av varje plan, och på så sätt tar del av det högstas rena ljus.

Eftersom alla handlingar skall vara handlingar av vilja i frihet på alla plan, så är alla plan i själva verket ett. På så vis är det simplaste uttrycket för någon funktion hos den viljan samtidigt ett uttryck för den förnämaste viljan, eller enda sanna viljan, som är den som redan är implicit i och med att man accepterar Lagen.

Låt det också vara klart och tydligt förstått att det inte är nödvändigt att eller rätt att stänga av någon som helst naturlig aktivitet, så som somliga falska typer, andliga enucker, högst skändligt lär ut, till mångas undergång. För varje upptänkligt ting är en väsentlig del i den egna perfektion som passar just det och att nonchalera det

fullständiga förfarandet och och funktionen hos en enda del orsakar förvrängning och degenerering av helheten. Handla därför på alla sätt och vis, men omvandla effekten av alla dessa sätt till viljans enda metod. Detta är möjligt eftersom alla metoder i sanning är en metod, universum själv är ett och endast ett, och att det ser ut att vara en mångfald är den där största illusionen vars skingrande är själva syftet med kärlek.

I utförandet av kärlek finns två principer: Att bemästra och att ge efter. Deras naturer är dock svåra att förklara, då de är subtila, och lärs bäst ut av kärleken själv under förfarandets gång. Det skall dock i allmänhet vara sagt att valet av den ena eller den andra formulan är automatiskt, då det är ett verk av den innersta viljan som lever inom dig. Försök då inte att medvetet avgöra detta beslut eftersom sann instinkt sannolikt inte tar fel.

Men nu slutar jag, utan vidare ord, ty i våra heliga böcker står många detaljer skrivna om kärlekens faktiska övningar. De är de bästa och mest sanna som är som är högst subtilt skrivna i symbol och bild, speciellt i tragedi och komedi, för dessa tings hela natur är på detta sätt. Livet själv är blott frukten av kärlekens blomma.

Det är då om liv som jag måste skriva till dig, med tanke på att med varje handling av vilja i kärlek skapar det, en kvintessens mer mystisk och glädjeric än du tror, för detta som människor kallar för liv är blott en skugga av det sanna livet, din födslorätt, och Thelemas lags gåva.

III OM LIV

Systole och Diastole: Dessa är alla sammansatta tings olika faser. Sådant är också människans liv. Dess kurva reser sig från det befruktade äggets latens, säger du, till sitt zenit från vilket den faller ned till dödens intighet? Korrekt begrundat är inte detta hela sanningen. Människans liv är endast ett segment på en slingrande kurva som sträcker sig ut i oändlighet, och dess nollor markerar endast förändringarna från plus till minus, och från minus till plus, koefficienterna till dess ekvation. Det är av denna orsak, bland många andra, som gamla tidens vise män valde att göra ormen till livets hieroglyf.

Livet är alltså, liksom allt annat, oförstörbart. All förstörelse och skapelse är förändringar i kärlekens natur, som jag skrev i det förra kapitlet. Men samtidigt som blodet i ett pulsslag i handleden inte är samma som i den andra, så förgörs Individualiteten delvis med varje liv som passerar, nej, till och med med varje tanke.

Vad är det då som gör människan till en människa, om hon nu dör och återföds som en bortbyting med varje andetag? Detta: medvetandets kontinuitet som skapas av minnen, synen på sitt jag som något vars existens, ohotad av dessa förändringar, i sanning bekräftas av dem. Låt då den som strävar efter till den heliga visdomen, att inte längre betrakta sig själv som ett segment av ormen utan som hela ormen. Låt honom utvidga sitt medvetande så att både födelse och död tycks obetydliga händelser som själva hjärtats systole och diastole, och lika nödvändiga som deras funktioner.

För att fixera sinnet i denna uppfattning om livet, finns två föredragna metoder, som förberedelse till de större insikterna som kommer diskuteras i sin rätta ordning, erfarenheter som överstiger till och med frihetens och kärlekens insikter vilka jag hittills har skrivit om, och denna om liv som jag nu nedtecknar i min lilla bok som jag skriver till dig så att du ska kunna uppnå det stora fullbordandet.

Den första metoden består av att man skaffar sig det så kallade magiska minnet, och hur det görs förklaras tydligt i några av våra heliga böcker. Dock finner nästan alla att dessa övningar är överdrivet svåra. Låt då den som strävar följa sin egen viljas impuls i beslutet om att välja dessa eller ej.

Den andra metoden är lätt, angenäm, inte tråkig, och i slutändan lika säker som den andra. Men liksom riskerna i den förra metoden ligger i modfällighet, så måste man akta sig för falska stigar i den andra. Faktum är att jag skulle kunna säga att generellt så finns det två faror i allt arbete, hindret som består av misslyckande och snaran som består av framgång.

Den andra metoden handlar om att skilja på de varanden som ditt liv består av. Först, eftersom det är enklast, ska du avskilja den form som kallas för ljuskroppen (och den har

också många andra namn) och ålägga dig själv att resa i denna form, och systematiskt utforska de världar som i förhållande till andra materiella världar är, vad din ljuskropp är i förhållande till din egen materiella form.

Då kommer du att inse att du, under dessa resor, kommit till många portar, genom vilka du inte kan passera. Det beror på att din ljuskropp ännu inte är tillräckligt stark, eller tillräckligt subtil, eller tillräckligt ren. Du måste då lära dig att skilja på denna kropps olika delar genom en process som påminner om den första metoden, och ditt medvetande stannar i det högre och lämnar det lägre. Fortsätt med denna övning, böj din vilja likt en pilbåge för att skjuta en pil av ditt medvetande genom himmelen, ständigt högre och heligare. Det finns, i sig självt, ett avgörande värde att fortsätta på denna väg, för det är vanan själv som övertalar dig att den kropp, som föds och dör inom en så liten tidsrymd som det tar för zodiakens Neptunus att färdas ett varv runt solen, inte är ditt sanna jag och det liv som du är deltagare i, som i sig är lyder under lagen om handling och reaktion, ebb och flod, systole och diastole, fortfarande inte kan känna smärtan i det liv som du tidigare trodde var ditt enda band gentemot existensen.

Här måste du bestämma dig för att bemöda dig med all din kraft, ty Edens ängar är täckta med blommor, och frukten från dess trädgårdar är så ljuvligt god att du kommer att frestas att stanna kvar och där njuta av lättja och lek. Därför skriver jag uttryckligen till dig att dessa njutningar är beroende av dualitet, deras sanna namn är sorg och illusion, liksom en människas normala liv, vilket du har förutsatt dig att höja dig över.

Det må vara i enlighet med din vilja, men lär detta, att (som det står skrivet) endast de som har önskat det ouppnåeliga är lyckliga. Därför är det då, i slutändan, bäst att det är din vilja att alltid finna din huvudsakliga njutning i kärlek, alltså i erövring och i döden, alltså i kapitulation, som jag redan har skrivit till dig. Därför ska du glädjas av dessa nämnda glädjeämnen, men endast som leksaker, håll din mandom hård och villig att penetrera djupare och heligare extaser utan att hämmas av viljan.

Vidare vill jag att du ska veta att det i detta utövande, utfört med obetvinglig iver, finns denna särskilda dygd, kommer det att hända sig att du uppnår tillstånd som överstiger själva utövandet, som är av samma natur som de arbeten med rent ljus som jag skriva om till dig i nästa kapitel. Det finns nämligen somliga portar som ingen varelse som fortfarande är medveten om uppdelning, alltså, av Jaget och icke-Jaget som motsatser, kan passera genom, och när du stormar dessa portar i ett brinnande anfall av himmelsk lust, kommer din flamma att intensivt bränna ditt grövre jag, trots att det redan är gudomligt bortom din nuvarande uppfattningsförmåga, och förtära det i en mystisk död, så att allt upplöses i formlost ljus av endräkt när man passerar genom porten.

Vi återvänder så till dessa tillstånd av varande, och i återkomsten finns också ett glädjens mysterium, du kommer att vänjas av från mjölken av månens mörker och göras till deltagare i vinets, som är Solens blod, sakrament. I början kan det dock förekomma chock och motsättningar, ty gamla tankar lever kvar genom vanans makt. Det är din uppgift att skapa sant korrekta vanor för detta medvetande hos livet som förblir i ljuset. Det är lätt om din vilja är stark, eftersom det sanna livet är mycket mer levande och väsentligare än det falska så att (som jag grovt uppskattar det) en timme i det förra ger en minnesförnimmelse av att vara ett år i det senare. En enda upplevelse, som kanske blott är några få sekunder lång i jordisk tid, räcker för att slå sönder tron på att vårt innehållslösa jordiska liv är verkligt. Denna insikt försvinner dock gradvis om medvetandet på grund av chock eller rädsla inte håller fast vid den och viljan inte ständigt strävar efter en upprepning av den lycksalighet, vackrare och hemskare än döden, som den har vunnit genom kärlekens dygd.

Därutöver finns många andra metoder för att uppnå uppfattningen av det sanna livet. De två följande är mycket värdefulla för att slå sönder isen som skapats av ditt dödliga misstag gällande hur du ser på din varelse. Av dessa är den första att ständigt begrunda kärlekens natur och död, och förståelse för att kroppens upplösning är en kärlekshandling till universums kropp som det också utförligt står skrivet i våra Heliga Böcker. Med detta kommer också, som vore det en syster med en tvillingbror, praktiserandet av jordisk kärlek som ett sakrament, symboliskt för den där större döden. Som det står skrivet "Döda dig själv" och igen "Dö dagligen."

Den andra av dessa metoder är utövandet av den mentala uppfattningen och analysen av idéer. I stort så som jag redan har lärt dig, men med särskild tonvikt på valet av naturligt motbudande saker, specifikt själva döden och dess underordnade fenomen. Således bad Buddha sina lärjungar att meditera på tio orenheter, alltså på tio orsaker till död eller förruttnelse, så att aspiranten, i det att han identifierar sig med sitt eget lik i alla dess tänkbara former, kan förlora den naturliga fruktan, avskyn, rädslan eller avsmaken som han kan ha känt inför dem. Förstå detta; att alla idéer, oavsett typ, blir överkliga, drömlika och högst manifesterade illusioner, om de utsätts för ihållande, koncentrerad, undersökning. Detta är särskilt enkelt att uppnå i fallet med kroppsuppfattning, eftersom alla materiella ting och särskilt de första som vi blir medvetna om, nämligen våra egna kroppar, är de grövsta och mest onaturliga av alla falskheter. För latent, inom oss alla, finns det ljus i vilket inga fel kan bestå och det lär redan vår instinkt att först förkasta de slöjor som är stramt virade runt den. Därför är det (för många människor) i meditation mest givande att koncentrera viljan att älska på de heliga nervkraftscentrumen, eftersom de, likt alla ting, är adekvata bilder eller sanna speglingar av deras likheter i finare sfärer. På så vis upplöses deras grövre bilder av meditationens upplösande syra; deras finare själar uppstår (så att säga) nakna och visar sin kraft och härlighet i aspirantens medvetande.

Ja sannerligen! Låt er vilja att älska brinna ivrigt mot denna, det sanna Livets, skapelse i er själva vars vågor rollar över det strandlösa havet av tid! Lev inte era obetydliga liv i rädsla för timmarna! Månen, solen och stjärnorna, med vars hjälp ni mäter tiden, är i sig själva endast tjänare till det liv som pulserar inom er, glädjefyllda trumslag när ni triumferande marscherar längs Tidernas Aveny. Vad, när varje födsel och död, i det här perspektivet, känns igen som blott milstolpar på er evigt levande väg, är då de dåraktiga händelserna i era torftiga liv? Är de inte sandkors som sveps med av öken vinden, eller småsten som ni avvisar med era bevingade fötter, eller gräsbeväxta hålor där ni trycker in den mjuka och elastiska torven och mossan med lyriska danser? För den som lever i livet betyder ingenting något. Evig rörelse, energi, njutning av outtröttlig förändring som aldrig tryter är hans, ni rör er från eon till eon, från stjärna till stjärna, universum är er lekplats, dess oändliga mångfald av lekar alltid gammal, alltid ny. Alla av de idéer som sår sorg och rädsla känns igen i sin sanning och därav blir de glädjens frö. För ni är, bortom alla bevis, säkra på att ni inte ska dö, att även om ni förändras så är förändring en del av er egen natur: Den stora fienden blir den stora bundsförväntan.

Och nu blir ditt jag, rotat i denna perfektion, själva Livets Träd. Du har en stödpunkt för din hävstång. Du är redo att förstå att denna pulsering av enighet i sig själv är dualitet och är därför, i den högsta och heligaste meningen, fortfarande sorg och illusion som när den har förstätt, återigen, till och med aspirerar till den fjärde av Lagens gåvor, till stigens slut, till och med till ljus.

IV OM LJUS

JAG BER DIG, ha tålmod med mig när jag skall skriva om ljus, för häri ligger en ständigt ökande svårighet gällande användningen av ord. Dessutom sveps jag själv ständigt med och överväldigas av detta ämnes storslagenhet så att vanligt tal spinner till lyrik när jag skulle vilja lunka fram fridfullt med undervisande uttryck. Mitt största hopp är att du, genom dygden av din intuitions harmoni, skall förstå. Precis som två älskande kan samtala på ett för andra obegripligt språk då det verkar löjligt, godtyckligt och trist, eller i det andra ruset man får av eter där deltagarna samtalar med oändlig intelligens eller visdom när stämningen tar dom, med hjälp av ett ord eller en gest, när man är invigd i uppfattandet av drogens subtilitet. Så kan jag, som är fylld av kärlek till detta ljus, och som är berusad på detta ljus eteriska vin, kommunicera, inte så mycket med ditt förnuft eller din intelligens, utan snarare med den, i dig, dolda princip som är redo att ta del av mig. På detta sätt kan man och kvinna bli, bortom förstånd, förälskade utan att ett enda ord yttras mellan dem, genom (så att säga) deras sjäalars induktion. Din förståelse kommer att bero på huruvida du är mogen nog att uppfatta min sanning. Skulle det dessutom vara så att ljuset i dig är redo att stråla ut, så kommer ljuset att tolka dessa

mörka ord åt dig till ljusets språk, på samma sätt som en livlös sträng samtidigt, om den är rätt justerad, vibrerar med sin specifika ton även när den slås an i ett annat ackord. Läs därför inte bara med ögat och hjärnan, utan med rytmen, hos det liv som du har uppnått genom din vilja till kärlek, som har ökat till danstakt av dessa ord, som är stavens, för min vilja till kärlek, rörelse för att på så sätt sätta fyr på ditt liv mot ljus. I denna sinnestämning avbröt jag skrivandet av min lilla bok och i två dagar och nätter övervägde jag och brottades våldsamt med min ande för att jag inte genom brådska eller slarv skulle svika dig.

I utövandet av vilja och kärlek inbegrips rörelse och förändring, men i livet erhålls en enhet som endast rör sig och förändras i puls eller fas som är som musik. Dock så är det så att du i detta livs uppnående redan har upplevt att dess kvintessens är rent ljus, en formlös extas utan gräns eller särtecken. I detta ljus existerar ingenting eftersom det är homogent och därav har människor kallat det för tystnad, och mörker, och ingenting. I detta, liksom i alla andra försök att namnge det, ligger roten till alla lögnar och missförstånd eftersom alla ord antyder någon form av dualism. Därmed, även om jag kallar det ljus, är det inte ljus eller ens avsaknaden av ljus. Många har försökt att förklara det genom motsägelser eftersom den av somliga personligheter kan uppnås genom genombrytande negation av allt tal. Människan har också försökt att uttrycka det med hjälp av bilder och symboler men alltid förgäves. Dock har de som varit redo att uppfatta detta ljus natur, förstått genom samröre, och så skall det bli för dig som läser denna lilla bok och älskar den. Emellertid skall du veta att den bästa vägledningen i detta ämne, och att det ord som lämpar sig bäst för Horus Eon står att finna i Lagens Bok. Även boken Ararita är klart passande för ljusets arbete, liksom Trigrammaton för viljans arbete, Cordi Cincti Seprente i avseende till kärlek och liberi gällande liv. Alla dessa böcker berör också alla dessa fyra gåvor. I slutändan kommer du att inse att de, var och en, är oskiljbar från alla de andra.

Jag önskar skriva till dig med hänseende till talet 93, Thelemas tal. Det är inte enbart talet för sin betydelse Agapé utan också för ett ord som du inte känner till om du inte är neofyt i vår Heliga Order A.. A.. vars ord i sig själv representerar talets uppkomst ur tystnaden och dess återgång dit till slut. 93 är tre gånger 31, vilket är LA på hebreiska, det vill säga INTE, och på så vis förnekar det utbredning i rymdens tre dimensionen. Jag skulle också vilja att du mediterar noga på namnet NU vilket är 56, som vi uppmanas att dividera, addera, multiplicera och förstå. Genom division framträder 0,12, som om det vore skrivet Nuith! Hadith! Ra-Hoor-Khuith! Före tvåtalet. Genom addition framträder elva, talet för sann magi: och genom multiplikation trehundra, talet för eldens heliga ande, bokstaven shin, vari alla ting förtärs fullständigt. Med hänsynstagande till detta och med fullständig förståelse av mysterierna gällande talen 666 och 418, står du kraftfullt rustad för denna långa flykts väg. Men du bör också reflektera på alla tal i deras mått. För det finns inget bättre verktyg för upplösning än ren matematik eftersom däri redan finns grova ideer som har förfinats, allt är i ordning och redo för det Stora Arbetets alkemi.

Jag har redan skrivit till dig om hur, i kärlekens vilja, Ljus framträder som livets hemliga del. I det första, det lilla, kärlekar, är det vunna livet fortfarande personligt: senare blir det opersonligt och universellt. Så är viljan ankommen, om jag så får säga, vid sin magnetiska pol, där kraftens linjer samtidigt sträcker sig åt alla håll och inget håll, och kärlek inte längre är ett arbete utan ett tillstånd.

Dessa kvaliteter har kommit att bli en del av det universella livet, som fortsätter i oändlighet, med viljans och kärlekens glädje inneboende däri. Dessa ting har därför, i sin perfektion, förlorat sina namn, och naturer. Ändå var dessa livets väsen, dess fader och moder och utan deras förfarande och inverkan kommer självaste livet att gradvis upphöra med sitt pulserande. Men eftersom hela universums oändliga energi ryms däri, vad kan då möjligen hända annat än dess återvändande till dess egna ursprungliga intention och upplösa sig själv bit för bit i det ljus som är dess högst hemliga och mest subtila natur?

Ty detta universum är i sanning noll, då det är en ekvation vars summa är noll. Beviset för detta är att om det inte skulle vara så, så vore det obalanserat och någonting skulle ha kommit ut ingenting vilket är absurt. Detta ljus eller ingenting är så resultatet eller

fullständigheten därav i ren perfektion, och alla andra tillstånd, positiva eller negativa, är ofullständiga eftersom de utesluter sina motsatser.

Dock vill jag att du tar hänsyn till att ekvationens jämlikhet eller likhet mellan alla ting och inget ting är högst absolut, så att du inte förblir mer i den ena än den andra. Du kommer med stor lätthet förstå dessa mysterier i ljuset av de andra erfarenheter som du har åtnjutit, vari rörelse och vila, förändring och stabilitet, och många andra subtila motsatser, har infriats till identitet av kraften hos din heliga meditation.

Lagens största gåva framträder så genom det mest perfekta utövandet av de tre mindre gåvorna. Så grundligt måste du slita i detta arbete att du kan passera från en sida av ekvationen till den andra efter behag: nej, att förstå den helt, på en gång och för alltid. På så vis kommer din tids-och-rumsbundna själ färdas i enlighet med sin natur i sin omlopps bana och avslöja Lagen för dem som går i kedjor eftersom detta är din specifika funktion.

Här har vi så mysteriet med onskans ursprung. Först och främst: Med ondska menar vi det som är i opposition till våra egna viljor, det är alltså en relativ och inte en absolut term. Ty allt som är höjden av ondska för någon är höjden av godhet för någon annan, precis som träets hårdhet som tröttar ut timmermannen är tryggheten för den som beger sig ut på havet i ett skepp byggt av samma trä. Detta är en sanning som är lätt att förstå då den är ytlig och begriplig för folk i allmänhet.

All ondska är alltså relativ, eller synbar, eller falsk, men, om vi återvänder till filosofin; jag upprepar: dess grund ligger alltid i dualism. För att undkomma denna synbara ondska skall man därför söka enheten, vilket du skall göra på det sätt som jag redan har visat dig. Jag skall dock berätta om det som är skrivet gällande det här i Lagens Bok. Eftersom första steget är vilja så framträder ondska i enlighet med denna definition; "allt som hindrar utförandet av viljan." Därför står det skrivet: "Syndens ord är begränsning.". Läggs också märke till att i De Trettio Ætyrernas Bok framträder ondskan som Choronzon vars nummer är 333 vilket på grekiska betecknar impotens och lättja, och Choronzons natur är brist på sammanhållning; förvirring.

När det så handlar om kärlek, framträder ondska som "allt som tenderar till att förhindra förenandet av två ting." Således hävdar Lagens Bok, i gestalt av Nuits röst: "Ta också ert lystmäte och vilja av kärlek som ni vill, när, var och med vem ni vill! Men alltid till mig." Ty varje kärlekshandling måste vara "under vilja" alltså i enlighet med den Sanna Viljan som inte vilar nöjd med delvisa eller flyktiga ting utan fast strävar mot slutet. I De Trettio Ætyrernas Bok anges De Svarta Bröderna som de som stänger in sig, ovilliga att förgöra sig själva genom kärlek.

För det tredje, när det handlar om liv så framträder ondska i en subtilare form som "allt som inte är opersonligt och universellt." Här informerar Lagens Bok oss med Hadits röst: "I sfären är jag överallt, centrum..." och senare: "Jag är Liv, och givaren av Liv..." ""Kom till mig" är ett dåraktigt ord: ty det är jag som går.". "Ty jag är perfekt, varandes Intet". Ty detta liv är överallt och hela tiden samtidigt så att dessa begränsningar inte längre existerar i det. Du kommer själv att ha sett att i varje kärlekshandling upphör tid och rum att existera då livet skapas genom dess dygd och det gör också själva personligheten.

För tredje gången då, i en ännu subtilare betydelse, "Syndens ord är Begränsning". Slutligen på ljusets väg är denna korta vers nyckeln till uppfattningen av ondska. Här ligger dock begränsningen i misslyckandet att lösa den stora ekvationen, och senare, att föredra ett av universums uttryck eller stadier framför ett annat. Lagens Bok varnar oss för detta i Nuits ord: "Ingen ... och två. Ty jag är delad för kärleks skull, för chansen till förening.", och därför, " Om detta inte skulle vara rätt; om ni förväxlar mellanrummen och säger: De är en; eller säger, De är många; om ritualen inte alltid är till mig; vänta då Ra Hoor Khuits fruktansvärda domar!"

Genom Thoths förtjänst har jag därmed kommit till slutet av min bok. Rusta dig följdaktligen med de fyra vapnen: staven för frihet, bågaren för kärlek, svärdet för liv, skivan för ljus, och utträtta med dessa alla underverk med den höga magins konst under den nya eonens lag vars ord är Thelema.